ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராஜகோபாலமாலை

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியாரவர்களது,

சென்னை சூளை,

சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

சோபகிருதுஸ்ரீ தைமீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராஜகோபாலமாலை.

காப்பு.

பொன்மணிமருவிபாயும் புவியுளோரெவருமேத்து
நன்மைசேர்தேவரையோங்கு ராஜகோபாலன்மீது
மன்னுபாமாலையோத மழவிடைப்பெம்மான்றந்த
கன்னமாமதத்துநாதன் கழலிணைப்பணிகுவாமால்.

நூல்.

தண்டமாமலரின்தேனை தனித்தனிவனத்தில்வாழும்
வண்டதையறியுமல்லால் மண்டுகமறிந்திடாது
கண்டதுகடந்துபோருங் கசடர்க்குநல்லார்பொல்லார்
இரண்டதுதெரியாதையா இராஜகோபாலமாலே. (க)

பூத்திடுமலரின்வாசம் புனல்வண்டேயறியுமல்லால்
ஏத்ததோர்கசடன்வண்டே யிதுமணமறிந்திடாதே
தோத்திரமறியுமல்லால் துர்க்குணம்படைத்தோர்செய்கை
நாய்த்தலையோடொக்கு மிராஜகோபாலமாலே. (உ)

பேய்க்கொமட்டிக்காய்க்குப் பேணியைங்காயமிட்டே
ஆக்கினாலுங்கசக்கு மதுருசிகுணமுண்டாமோ
போக்குநீக்கறியாமாந்தர் புல்லருக்கறிவுசொன்னால்
நாய்க்குணம்போகாதையா ராஜகோபாலமாலே. (ங)

முப்பாலுநாகந்தன்னை முலையமுதூட்டிநன்றாய்
ஒப்புடன்வளர்த்திட்டாலு மோங்கியவிஷம்போகாதே
அற்புதந்தன்னைநல்லோ ரன்புவைத்தாலுமாந்தர்
நற்புதந்தெரியாதையா ராஜகோபாலமாலே. (ச)

வல்லசெந்தேனினோடே வாகுடன்வேப்பஞ்சாற்றை
அல்லதுகலந்திட்டாலு மதனதுகசப்பறுது
புல்லறிவாளர்க்கின்பப் புத்தியைப்போதித்தாலு
நல்லவராகாரையா ராஜகோபாலமாலே. (ரு)

கடலதினளவுநீளங் காணவேயளவுகண்டு
அளவுடன் றுகைசொன்னாலு மணியவரைநிரைகண்டாலு
மடபந்தனக்குவாய்த்த மங்கையர்மனதில்வஞ்ச
னடவடியறியொண்ணாதே ராஜகோபாலமாலே. (௬)

அம்புபோல்நீண்டலாலு மரவத்தைநம்பினாலும்
கொம்பினாற்குலையதாக்குங் குஞ்சரந்தனைவென்றாலும்
வம்புசேர்மொழியாளந்த மாதர்தன்சொல்லைத்தானே
நம்பினால்மோசமையா ராஜகோபாலமாலே. (௭)

கூட்டினாற்குறைந்துபோகுங் குறைந்ததுநிறைந்துபோகும்
ஆட்டுடைவிதியின்கூற்றை அறிந்திடாதிருக்குமாந்தர்
தாட்டிகம்பேச்சேயல்லால் தங்களைப்பழிப்பதெல்லாம்
நாட்டினச்சுற்றேடொக்கும் ராஜகோபாலமாலே. (௮)

கயந்தனிற்றுள்ளுமீன்கள் கரைதனில்விழுந்தாற்காயும்
உயர்ந்தபோர்மீன்களோக முலுத்தர்கள்தம்மோடொக்கும்
பயந்ததோர்காரியங்கள் பார்க்கும்போதறிந்துசொல்வார்
நயந்துபின்னேறவேண்டும் ராஜகோபாலமாலே. (௯)

எருக்கலர்கொழுத்துமீறி யேகமாய்ப்பூத்திட்டாலு
மருக்கொழுந்ததற்குண்டான வாசமுங்குணமுமுண்டோ
பிரத்திபர்க்குதவிசெய்யிற் பேசுகீர்த்தியாகும்
நரர்க்கிலியறிவுவேண்டும் ராஜகோபாலமாலே. (௰)

இன்பமில்லாதபேர்க ளிடத்துசஞ்சாரமாகிற்
றென்முகங்குணமாமாந்தர் திருமுகங்கண்டாற்போதும்
அன்புடனறிவில்லாத வரிவையரமுதிட்டாலும்
நம்பவுமாகாதையா ராஜகோபாலமாலே. (௰௧)

மேட்டினில்விரைத்தசெந்நெல் விளைந்ததுகதிருவாங்கிச்
சூட்டின்மேற்போரேறாது துற்சனர்சேதியெல்லாம்
வீட்டிடைமையில்லாச்சும்மா வெறும்புலுக்காகுஞ்சேற்றில்
நாட்டியகம்பமாகும் ராஜகோபாலமாலே. (௰௨)

தண்டனையில்லாவேலை சிறுமாந்தர்வாட்டை தானுங்
கொண்டவர்க்கடங்காப்பெண்டிர் கூர்மையில்லாதபிள்ளை
வண்டர்கவினைக்மெல்லாம் வாறனையில்லாசேர்க்கும்
நண்டதுவாந்தமாழி ராஜகோபாலமாலே. (௰௩

மட்டியாயிருந்தானந்த வருத்தமில்லாரைவைத்துத்
தட்டியுந்தட்டிச்சொல்லாத் தானதுமுழுதும்போச்சுக்
கெட்டிசற்புத்தியில்லாக் கிரியைதான்கட்டுஞ்சிங்கில்
வட்டியும்போலேசேரும் ராஜகோபாலமாலே. (௰௪)

பட்டதுமெழிந்ததானூற் பாணருக்காரும்வேந்தர்
கெட்டவர்மெலிந்தாராயிற் கீர்த்தியும்புகழும்போமோ
தட்டதுபட்டுக்குப்பை தரணியிற்புதைத்திட்டாலும்
ரெட்டனவொளிபோகாது ராஜகோபாலமாலே. (௰௫)

உணவர்கள்சென்மங்கொண்டே உறத்துடன்பருந்துமீதில்
மணமெனத்தெருவிலின்று பேசலாஞ்சுத்தவீரன்
குணமெனக்களிக்கேற்ற கூத்தாடிச்சிலம்பமெல்லாம்
ரணகளந்தனக்கேறுதே ராஜகோபாலமாலே. (௰௬)

வேதமில்லாதபார்ப்பான் வித்தையில்லாதபிள்ளை
சாதமில்லாதபூசை தக்ஷியில்லாதவினை
நீதமில்லாதவூரு நேரிமையில்லாதவீடு
நாதமில்லாதசங்கென்றி ராஜகோபாலமாலே. (௰௭)

கூடியும்படையில்லாத கொடும்பகைமுடியும்போது
தேடியுஞ்சமரிலாண்மை செய்தவனொருவனுக்குக்
கோடியிற்கோடிமீன்கள் குதித்துவிண்ணுதித்திட்டாலு
நாடியமதிக்கொப்பாமோ ராஜகோபாலமாலே. (௰௮)

நீடியவிதியில்லாமல் நிறைந்துயிர்போகும்போதே
ஆடியவாவிதாக்கயன் விதிக்கஞ்சிபோக
ஓடிப்போய்பிணம்போல்மாண்டா லுயிரதுபோகும்போது
நாடியவிதிவிடாதே ராஜகோபாலமாலே. (௰௯)

மேகத்தாற்சிலைதொந்து மெய்சலித்திருந்தாலென்ன
மோகத்தின்படியல்லாம லொன்றுட்வேறுகாதையா
வாகத்தின்படிதானந்த வாயுலட்சணமேசெய்யில்
நாகத்தின்கூடுங்கண்டீர் ராஜகோபாலமாலே. (௨௰)

முன்னொருவேடன்றானும் முநிகவேவேங்கைக்கஞ்சி
உன்னியேமரத்திலேற வுறுதியாய்க்குரங்குக்காக்கத்
தின்னவேகுரங்கையெய்தந் தீவினைக்கொப்பாய்ச்செய்த
நன்மையேபாவங்கண்டீர் ராஜகோபாலமாலே. (௨௧)

கற்புள்ளமாதர்க்கன்பு கணவனேயழகுமிக்க
விற்பனம்வினையமின்னாள் வேசியர்க்கழகுமஞ்சள்
அற்பருக்கழகுபொய்தா னரசர்க்குக்கேள்விநீதி
னற்புவிக்கழகுமாரி ராஜகோபாலமாலே. (உஉ)

இன்மையேபுரிந்தவீரன் இருதராட்சதன்குமாரன்
பொன்மயன்சிறந்தசெங்கோல் புகழ்ந்துநீபொய்யேபேசி
தன்மமேஜெயமென்றெண்ணாத் தரணியிற்றவமேசெய்தால்
நன்மைக்கோரழிவுமில்லை ராஜகோபாலமாலே. (உங)

ஆட்டுக்குளழகுபந்த மரிவையர்க்கழகுகொங்கை
வீட்டுக்குளழகுதீபம் வீரத்துக்கழகுயானை
பாட்டுக்குளழகுசந்தம் பட்சிகட்கழகுகிள்ளை
நாட்டுக்குளழகுமாரி ராஜகோபாலமாலே. (உச)

உற்பனமாகால்ல உத்தமர்மொழியுங்கல்வி
அற்பருக்குறைசெய்தாலு மவரவர்குணமேகாட்டும்
வெற்புளநிலத்திற்சம்பா விரைதனைதெளித்திட்டாலும்
நற்பயிர்விளைவாகாதே ராஜகோபாலமாலே. (உரு)

சமையமாயிருக்கும்பாரி சாந்தமாயுடலுமொன்றாய்
கமையுடனிருக்கும்போது கணவனுக்குயிர்கண்ணாகும்
நிமைவிழிசிமிட்டுமுன்னே நிறைந்துயிர்போகும்போது
எமனுடன்வாதுசெய்வோம் ராஜகோபாலமாலே. (உசு)

பொக்கிஷப்பொருள்பதார்த்தம் பொற்பணியானசொர்னங்
கக்கிஷமியார்கையில் கனக்கவேயிருந்தாலென்ன
மிக்கவுநிலத்தேன்சிந்தி வித்துடனரயில்விழ்ந்தால்
நக்கவோயெடுக்கவோதான் ராஜகோபாலமாலே. (உஎ)

தானெனநின்றான்புத்தன் சமணர்கள்மதத்தைத்தானே
மான்புலிதரித்தோன்மைந்தன் வான்கழுவேற்றிவிட்டான்
வானமும்புவியைத்தாங்க வல்லமையிருந்தாலுந்தா
னானெனுமாண்மையாமோ ராஜகோபாலமாலே. (உஅ)

ஆச்சுதேபொருள்நமக்கு வாமெனத்தேடிவைத்தால்
தேச்சுதுவிடுநாள்வந்தால் சிந்திடாக்காப்பதுண்டோ
நீச்செழுங்கடலுக்குள் ளிலமைதாவிலங்கையென்ற
ராக்ஷதன்வாழ்வுமெங்கே ராஜகோபாலமாலே. (உகூ)

பொக்கிஷம்பொருளுந்தேடி புதைத்துப்பின்றானுண்ணாமல்
எக்கியவுடல்களோடே யிறந்துண்ணுமாந்தர்வாழ்க்கை
திக்கெங்கும்மாரிபெய்து தெருவெல்லாம்பெருகியோட
நக்கியருக்கலொக்கும் ராஜகோபாலமாலே. (கூய)

வாயதுமட்டுமிஞ்சி வாகுடன்பெரியோர்தம்மை
நேயமாயிகழ்ச்சிபேச நெறியுடனறிவுமில்லை
காய்கிறவெயிலேப்பார்த்துக் காரியே துப்பிக்கொள்ள
நாயதுகுலத்தோடொக்கும் ராஜகோபாலமாலே. (கூக)

தூர்க்குணம்படைத்தவீரர் துரைத்தனம்செய்தாலென்ன
தெற்கிசையழித்திட்டாலுஞ் செவிடனுக்காகாச்சங்கு
மிக்கவைபதிவுநீதம் விசாரணையில்லாக்கேள்வி
நற்கனாவிசையோடொக்கும் ராஜகோபாலமாலே. (கூஉ)

வாயினில்வந்தசொல்லை மதலைச்சொல்லாமென்றெண்ணி
மாயவன்பேரைக்கொண்டு மனதினில்நியங்கவேண்டாந்
தாயிலாப்பிள்ளைதன்னை தடவியேதான்வளர்த்தால்
நாயினாதன்கேட்பான் ராஜகோபாலமாலே. (கூங)

குருவையுமிகழ்ந்தசிஷன் கொம்பனையழித்தமாது
பரியதேரர்பெண்களெல்லாம் பட்சமாயிருக்கும்போது
இரியதோராஜரெல்லாங் கேள்வியில்லாதவேந்தர்
நரிதுரைத்தனத்தோடொக்கும் ராஜகோபாலமாலே. (கூச)

கற்றவர்தங்கள்முன்னே கல்வியில்லாதமூடர்
எத்தனைபடித்திட்டாலு மெதிர்த்துரைமொழியமாட்டார
சத்தமிட்டதட்டமின்று தாய்ப்புலிமுன்னேவாலில்
ரத்தினஞ்செழிக்குமோதான் ராஜகோபாலமாலே. (கூரு)

மேருவைச்சார்ந்தகாகம் விரைந்துபொன்னிறமாய்க்காணுந்
சார்தனிலிருந்தபேர்க்கு தாழ்வுவோர்நாளுமில்லை
பார்தனில்மலர்கள்சூட்ட பரிவுடன்கிழித்தவாழை
நார்தனைத்தள்ளப்போமோ ராஜகோபாலமாலே. (கூசா)

இடந்தனிலிருந்தபேர்க்கு மிடுக்கமேசெய்துவந்தால்
அடந்தனிலிடுக்கஞ்செய்தா லதுபழிவீண்போகாது
திடந்துபின்வருமென்றெண்ணி தூக்கியேயடைவர்தாலும்
நடக்காவிடுமையா ராஜகோபாலமாலே. (கூஎ)

இன்மைக்குவாழ்வுந்தாழ்வு மிருக்குமென்றெண்ணவேண்டும்
கன்மிக்குப்புண்ணியஞ்சேர் கலந்துநாலிருக்குமென்றேன்
றின்மைக்குச்சேவித்தமேளந் திரும்பியும்வாசலவந்து
நன்மைக்குஞ்சேவிக்குமையா ராஜகோபாலமாலே. (௩௯)

ஆக்ஷியாய்கற்றகல்வி யானவோர்சபையில்வந்து
கோக்ஷியாய்ப்பேசவேண்டாங் கோழிக்குக்கட்டுங்கெச்சை
காக்ஷியாய்க்கருடன்காலில் கட்டியகெச்சைதானும்
ராச்சியமெல்லாய்காண்பர் ராஜகோபாலமாலே. (௨௬)

பூணுமோபணிகள்தோன பொற்குடமொருபால்கட்டி
வேணதோரகிலம்விட்டு வெளியினில்வந்தமாதர்
சாணியுங்கூடயொக்கும் சவாதினுத்திரிவோன்பின்னு
நாணந்தான் அவர்கட்கேது ராஜகோபாலமாலே. (௪௰)

காரிருகுழைகள்கோதி கயல்விழிமருட்டிக்கொஞ்சி
வீரியம்மிகவும்பேசி யேசவும்கணவன்றன்னை
திருமைபாகச்செய்யான் தினந்தினம்பூசைசெய்யும்
நாரியற்கேதுபத்தம் ராஜகோபாலமாலே. (௪௧)

புலனொடுநூல்களாய்ந்து புகலுவார்புல்லோராய்ந்து
பிலனொடுவிருந்தமூடர் பேசினாலாவதென்ன
நிலமதுசித்திரங்கள் நிலைபெறவெழுதிவைத்தால்
நலமுடனறியுமோசொல் ராஜகோபாலமாலே. (௪௨)

தப்பியேயென்பாள்பின்னும் தலைமயிர் தனைவிரித்து
வெம்புவாள்விழுவாள்மிஞ்சி விதவிதஞ்செய்வாள்கோபி
வம்புகள்செய்வாள்நல்ல மன்னனென்றுறுதிச்சொல்வாள்
நட்புவார்க்கேதுசுத்தம் ராஜகோபாலமாலே. (௪௩)

மயம்பெறபணிகள்பூண்டால் மாமுகத்தழகேயாகும்
செயம்பணிக்கேதுமுண்டோ சித்திரம்சுவரில்வைத்து
தயவுடன்பார்த்தபேர்க்கு தானதுநுலக்கமல்லால்
நயமது தெரியுமோசொல் ராஜகோபாலமாலே. (௪௪)

சொல்லினுக்கடங்காமாதர் துலங்குவார்குணத்தினாலே
அல்லதுமில்லாமாதர் அவர்நிலையுலகில்போமோ
பல்லதுகாட்டினாலும் பகைத்துச்சந்திரனைப்பார்க்கும்
நல்லதுமறியுமோசொல் ராஜகோபாலமாலே. (௪௫)

அச்சுதன்முடியின்மீதி லானபூமாலையாகத்
தச்சமேதார்நாருக்கொப்பாய் தமிழையானுரைத்தசொல்லை
கொச்சமேசொல்லவேண்டாய் கூறியபுலவோர்பார்த்து
ரக்ஷகனருளவேண்டும் ராஜகோபாலமாலே. (௪௰)

வாழி.

ஞாலமெண்டிசையுமேத்து ராஜகோபலன்மீது
பாலனியான்பரிவாய்ச்சொன்ன பண்புறுமாலைதன்னை
சீலமாய்வாசித்தோருஞ் செவியுறக்கேட்டபேருங்
காலமுள்ளளவுநீடிக் களிப்புடன்வாழ்வர்தானே.

ராஜகோபாலமாலை நாற்பதும்வாழியென்று
ஓசையாய்படித்தபேரும் உகந்துபார்த்தெழுதுவோரும்
நேசமாய்கேட்டபேரும் நிச்சயமிவர்கட்கெல்லாம்
வாசவன்பதவிபெற்று வாழ்வுடனிருப்பர்தானே.

இ ரா ஜ கோ பா ல மா லை

முற்றுப்பெற்றது.

